

Barabás Irén
 Őszi hangulat

Hallgatom a csend
 sokszínű szólamát.
 Zizegő fűszálak súrolnak,
 avarban igyekvő bogarak,
 hálóra tévedt rovar rezeg,
 könnyű szél hoz harangszót
 a távoli dombok mögül,
 s érkezte lelkembe simul.
 Megszólal egy énekesmadár
 s törékeny ívet húz
 ég és föld között.
 A pók hálóján lassan
 rózsaszín fény színez apró
 kristálygyöngyöket.
 Cseppen a köd leve,
 zörren a vastagodó
 színes levéltakaró,
 de a zöldek uralják itt-ott
 még az őszi tájat,
 tiszta, édes színharmónia.
 A pára, mint fátyol,
 lágyan betakar, majd a szél seprője
 óvatosan moccanva
 összefog a fényel.
 Távol a kéklő párából
 kibukkan egy ébredező város.
 Most körülölel a
 pirkadati puha lég
 és a horizontról kibukó
 narancsos sárga fény.
 A fűzfák némán
 lógtatják vetkőző ágaik.
 Arany-vörösben
 pompázik már az ősz,
 a tó tükrében a fák
 megmártják árnyaik.
 Sárga izzásban lángol majd
 délben a nyárfák sora,
 s estére éjkék
 bársonytakarót kap
 alattuk a gombák
 sapkája, bocskora.

